

Синият светофар

Джани Родари

Веднъж светофарът, който стои на Площада при катедралата в Милано, извършил странна постъпка. Всичките му светлини внезапно се оцветили в синьо и хората не знаели какво да правят.

– Да пресичаме ли или да не пресичаме? Да спрем или да не спираме?

От всичките си очи на всички посоки светофарът разпръсквал необикновения си син сигнал с такъв небесносин цвят, какъвто небето на Милано не познавало. Докато чакали да разберат какво става, автомобилистите натискали клаксони и свирки, мотоциклистите карали да ръмжат моторите и по-тлъстите граждани викали:

– Знаете ли кой съм аз?

Шегаджиите подхвърляли остри:

– Зеленото си го е присвоил началникът, за да си направи вила сред полето.

– Червеното са го употребили, за да боядисат рибките в градината.

– А знаете ли какво правят с жълтото? Разреждат олиото.

Най-после дошъл един регулировчик, застанал на кръстопътя и започнал да оправя движението. Друг регулировчик намерил командната кутия и спрял тока. Преди да изгасне, небесносиният светофар имал време да си помисли:

„Бедничките! Аз им дадох сигнал „път свободен за небето“. Ако ме бяха разбрали, сега всички щяха да знаят да летят. Но може би не им достигна смелост.“

Източници:

Текст – <http://mi6el2.blogspot.com>

Изображения – <https://www.youtube.com>

<https://dariknews.bg>

<https://dariknews.bg>

Изготвил: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“

Проверил: Диляна Гаджева, ментор по проекта

Джана Чоубари
ПРИКАЗКИ ПО ТЕЛЕФОНА

